

der berører flere sogne, kan der efter indstilling fra mindst to menighedsråd i området og efter anbefaling af biskoppen ansættes en hjælpepræst til varetagelse af denne opgave. Der tillægges den pågældende honorar som fastsat i stk. 1. Kirkeministeren kan, hvor forholdene særligt taler derfor, fastsætte et højere honorar.“

Denne bestemmelse udgik under lovforslagets behandling i folketinget.

Samtidig indsattes i samme paragrafs stk. 1 en tilføjelse, hvorefter *hjelpepræster*, hvor ganske særlige forhold taler derfor, kan få tildelt et noget højere honorar end det ellers for hjelpepræster fastsatte maksimumsbeløb.

Ved fremsættelsen af lovforslaget omtalte *kirkeministeren*, at hun i efteråret havde fremsat „to små lovforslag, hvis hovedindhold gik ud på en forbedring af de honorarlønnede hjelpepræsters forhold. I forbindelse hermed blev der fremsat forslag om ansættelse af hjelpepræster med særlige opgaver, som ikke var knyttet til et enkelt sogn eller en enkelt menighed. I det folketingsudvalg, der har behandlet disse lovforslag, og i øvrigt også i den diskussion, der i dagspressen fremkom om dette særlige forslag, blev der rejst indvending mod, at sådanne stillinger var foreslået oprettet efter indstilling fra en biskop, uden at nogen folkevalgt repræsentation havde ret til at gøre sin indfyldelse gældende.

Da disse lovforslag blev fremsat, var jeg ikke forberedt på, at lønningskommissionen kunne afslutte sit arbejde så tidligt, som det er sket. Der er mellem mig og det omtalte folketingsudvalg fuld enighed om, at de nævnte to lovforslag, således som sagen nu foreligger, ikke bør fremmes, men at der bør tages hensyn til de drøftelser, som er foregået i udvalget ved den endelige udformning af forslaget om folkekirkens lønningsvæsen. For de omtalte hjelpepræstestillingers vedkommende har man ment at imødekomme den fremsatte kritik derved, at det nu foreslås, at det skal være en betingelse, at initiativet til oprettelse af sådanne særlige hjelpepræstestillinger skal udgå fra menighedsrådene i det område, som berøres af hjælpepræstens virksomhed, og at mindst 2 menighedsråd skal stå bag henvendelsen om en sådan stillings oprettelse. Jeg mener, at man herved skulle undgå enhver fare for misbrug og sikre, hvad der var lagt vægt på både i folketingsudvalget og i de kritiske indlæg i dagspressen, at trangen til stillingens oprettelse opstår „fra neden“.

Lovforslaget behandledes i folketinget sammen med de øvrige lønningsforslag. Det gennemførtes enstemmigt, idet 7 medlemmer